

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2003
IV. volební období

337

**poslanců Pavla Svobody, Vladimíra Laštůvky, Libora Roučka
a Jaroslava Lobkowicze**

na vydání

**zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb.,
o jednacím řádu Poslanecké sněmovny,
ve znění pozdějších předpisů**

ZÁKON
ze dne 2003,

**kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny,
ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění zákona č. 47/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 78/2002 Sb. a zákona č. 192/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 32 odst. 1 se za slova „volební výbor“ vkládá čárka a slova „výbor pro evropské záležitosti“.
2. V § 41 odst. 2 se za slovo „Výbor“ vkládá čárka a slova „pokud nepostupuje podle § 109a odst. 3,“.
3. V § 50 odst. 1 se na konci písmena z) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se nové písmeno za), které zní:
„za) usnášet se o vyjádřeních k návrhům aktů a dokumentů Evropských společenství a Evropské unie.“.
4. Za část patnáctou se vkládá část patnáctá A, která zní:

**„ČÁST PATNÁCTÁ A
Projednávání záležitostí Evropské unie**

§ 109a

(1) Vláda předkládá Sněmovně prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti unie návrhy aktů Evropských společenství a Evropské unie. Návrhy podle předchozí věty musí být předloženy společně se stanoviskem vlády k dané problematice. Vláda je povinna Sněmovně předkládat právní akty Evropských společenství a Evropské unie, a to ve stejné době, v jaké jsou předloženy Radě Evropské unie (dále jen „Rada“). Vláda předkládá i jiné návrhy aktů a dokumentů Evropských společenství a Evropské unie, pokud o tom rozhodne nebo pokud si jejich předložení vyžádá Sněmovna nebo její orgány.

(2) Návrhy aktů a jiných dokumentů Evropských společenství a Evropské unie projednává výbor pro evropské záležitosti. Výbor pro evropské záležitosti může takový návrh postoupit jinému věcně příslušnému výboru a zároveň může určit termín, do kterého má být návrh projednán.

(3) Předseda výboru pro evropské záležitosti nebo předseda věcně příslušného výboru postoupí usnesení ve věci návrhu aktů a jiných dokumentů podle odstavce 2 předsedovi Sněmovny a zároveň může do 8 dnů od přijetí tohoto usnesení požádat předsedu Sněmovny o

jeho zařazení na pořad nejbližší schůze Sněmovny. O zařazení tohoto usnesení na pořad schůze Sněmovny může požádat i vláda. Usnesení podle předchozích vět se doručí všem poslancům nejméně 24 hodin před jeho projednáváním ve Sněmovně.

(4) Není-li usnesení v souladu s odstavcem 3 nebo § 46 odst. 4 písm. c) zařazeno na pořad nejbližší schůze, nebo jestliže o tomto zařazení nerozhodla Sněmovna v souladu s § 54 odst. 4 až 6, považuje se za vyjádření Sněmovny.

(5) Usnesení Sněmovny nebo usnesení výborů, v případech podle odstavce 4, ve věci návrhu aktů a jiných dokumentů Evropských společenství a Evropské unie jsou zasílána vládě, která je zohlední při svém jednání v orgánech Evropských společenství a Evropské unie.

§ 109b

(1) Před jednáním Rady, na jehož pořadu jsou zařazeny návrhy aktů nebo jiných dokumentů podle § 109a je věcně odpovědný člen vlády povinen dostavit se na jednání výboru pro evropské záležitosti a podat informace týkající se postoje, který zaujme k dané problematice Česká republika.

(2) Věcně odpovědný člen vlády je rovněž povinen podat výboru pro evropské záležitosti informace a vysvětlení obsažená v usnesení tohoto výboru týkající se návrhů aktů nebo jiných dokumentů Evropských společenství a Evropské unie, a to ve lhůtě stanovené § 41 odst. 2, pokud není v usnesení výboru stanovena konkrétní lhůta.

(3) Vláda ve věcech Evropských společenství a Evropské unie nezaujme konečné stanovisko v Radě, dokud nebude ve Sněmovně dokončen postup podle předchozích ustanovení. Výjimku z tohoto postupu mohou tvořit pouze akty nebo jiné dokumenty značné naléhavosti. Tato výjimka se nesmí týkat aktů, k jejichž provedení je třeba zákona.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Důvodová zpráva

Obecná část

Úloha národních parlamentů v architektuře Evropské unie se stala jedním ze základních témat diskuse Konventu o budoucnosti Evropské unie iniciované závěry ze summitu v Nice. Jde o pokračování diskuse otevřené již během mezivládní konference v Maastrichtu. Tato diskuse byla reakcí na skutečnost, že těžiště rozhodování o komunitární legislativě i politice bylo počátkem devadesátých let již evidentně vychýleno ve prospěch exekutiv jak na úrovni národní, tak na úrovni Evropských společenství. S transferem legislativních pravomocí národních parlamentů na nadnárodní úroveň totiž nešel v historii Evropských společenství a Evropské unie ruku v ruce transfer těchto pravomocí na Evropský parlament, neboť přesun těchto pravomocí probíhal mnohem rychleji než posilování úlohy Evropského parlamentu a vytváření funkční kontroly tvorby evropské legislativy ze strany parlamentů národních. Maastrichtská ani Amsterodamská smlouva o Evropské unii navíc v nově vytvořených oblastech mezivládní spolupráce (Společná zahraniční a bezpečnostní politika a Spolupráce v oblasti justice a vnitra) nepočítala s aktivní účastí Evropského parlamentu a národních parlamentů v rozhodovacím procesu.

Demokratický deficit, který byl výsledkem procesu označovaného jako deparlamentarizace, byl předmětem ostré kritiky zejména ze strany národních parlamentů členských států. Proces ratifikace Smlouvy o Evropské unii (SEU) a jemu předcházející referenda v Dánsku, Francii a Irsku, který navíc probíhal v atmosféře veřejného mínění stále kritičtějšího k integračnímu procesu a jeho výsledkům, reflektoval proto potřebu znovuposílení úlohy národních parlamentů. Na základě návrhu Velké Británie a Francie byla k Maastrichtské smlouvě připojena Deklarace č. 13 o úloze národních parlamentů v Evropské unii. V této deklaraci národní vlády uznaly význam většího zapojení národních parlamentů do záležitostí Evropské unie a deklarace vyzvala vlády, aby zajistily „včasné předložení legislativních návrhů Komise národním parlamentům tak, aby bylo umožněno jejich projednání (examination)“. Přes svoji deklaratorní povahu se tento dokument stal motivací debat mezi národními vládami a parlamenty, jejichž výsledkem bylo postupné znovuzapojení národních parlamentů do komunitárního legislativního procesu. Tento proces „reparlamentarizace“, probíhající v členských zemích v 90. letech tu s větší tu s menší intenzitou, sledoval tři základní a postupné cíle, vedoucí k efektivní kontrole komunitárního legislativního procesu ze strany národních parlamentů:

- dostatečnou, včasnou a systematickou informovanost o připravované legislativě
- odpovědnost vlády za prosazování národního postoje (mající v některých členských státech formu závazného mandátu parlamentu pro jednání vlády),
- aktivní úlohu parlamentu při implementaci komunitárních a unijních právních aktů do národního práva.

Institucionálním zázemím parlamentní kontroly se vesměs staly již existující nebo postupně zřizované výbory národních parlamentů pro evropskou integraci.

Mezivládní konference 1996/1997 byla spojována s velkými nadějemi a očekáváními ohledně demokratizace a parlamentarizace, které se ovšem ve výsledku Amsterodamského procesu nenaplnily. Jednání vyústilo v přijetí Protokolu o úloze národních parlamentů v Evropské unii připojeného k Amsterodamské smlouvě. Tento protokol upravuje jak otázku rozsahu a předběžnosti parlamentní kontroly, tak otázku meziparlamentní spolupráce.

Protokol stanoví, že parlamenty kromě legislativních návrhů obdrží veškeré konzultační dokumenty Komise, jako jsou bílé a zelené knihy, aniž by ovšem uvedl, který orgán je povinen národním parlamentům tyto dokumenty poskytnout. Z hlediska typů legislativních návrhů, které mají být národním parlamentům postoupeny se tato povinnost vztahuje na legislativní návrhy Komise podle čl. 207 odst. 3 Smlouvy ES.

Protokol dále stanoví povinnost Komise dát včas k dispozici legislativní návrhy a stanoví povinnost, aby od okamžiku, kdy jsou Radě a Evropskému parlamentu dány k dispozici legislativní návrhy a návrhy opatření podle Hlavy VII SEU, do zařazení těchto návrhů na pořad jednání Rady (s výjimkou naléhavých případů) uplynulo šest týdnů. To má vytvořit dostatečný časový prostor pro projednání národními parlamenty.

I když protokol je právně součástí zakládacích smluv a představuje určitý minimální standard parlamentní kontroly, z nejasné formulace textu protokolu, který postrádá normativní charakter, je zřejmé, že záleží na parlamentech členských států a jejich vládách, jak tento protokol implementují a jakým konkrétním obsahem ho naplní. To ostatně konstatuje i preambule protokolu, v níž se uvádí, že: „kontrola vlastních vlád ze strany jednotlivých národních parlamentů, pokud jde o činnost Unie, je záležitostí ústavního uspořádání a praxe každého členského státu.“

Analýza systému parlamentní kontroly evropských záležitostí v jednotlivých členských zemích jasně dokazuje rozdílný přístup k této otázce. Přesto existují určitá obecná kritéria funkčnosti parlamentní kontroly a to její rozsah, její načasování a její výsledek.

Rozsah parlamentní kontroly

Nezbytným předpokladem efektivní kontroly je systematické zpracovávání informací a dokumentů poskytovaných vládou. Z hlediska věcného by se kontrola měla týkat nejen legislativních dokumentů, ale i dokumentů konzultační a programové povahy a měla by zahrnovat i otázky II. a III. pilíře Evropské unie.

Načasování parlamentní kontroly

Tato kontrola by měla být předběžná a předcházet jednání o návrhu nebo dokumentu v Radě. To, v jaké fázi legislativní přípravy tato kontrola probíhá, tedy zda je dostatečný časový prostor pro to, aby se parlament s návrhy seznámil a mohl ovlivnit rozhodovací proces, je další podmínkou efektivnosti. S ohledem na cyklus práce národních parlamentů je parlamentní kontrola svěřena především specializovaným výborům pro evropské záležitosti.

Výsledek parlamentní kontroly

Podle vlivu parlamentu na rozhodovací proces je možné i v evropských záležitostech rozlišovat:

- parlamenty se silným vlivem, které mají možnost uplatnit veto a prosadit změny v průběhu rozhodovacího procesu (např. Dánsko, Rakousko, Finsko)
- parlamenty s menším vlivem, které mohou dosáhnout změny, nikoli však zamítnutí návrhu
- parlamenty se slabým vlivem, které nemohou ani ovlivnit ani zamítnout exekutivní návrhy

Vývojová tendence, která je zřetelná zejména u zemí přistoupivších k EU v poslední vlně rozšíření, naznačuje, že aktivní účast národních parlamentů na tvorbě postoje národní vlády při jednání v Radě je aktuálním cílem současnosti.

Ústavní předpoklady realizace efektivní parlamentní kontroly po vstupu České republiky do Evropské unie vytvořil ústavní zákon č. 395/2001 Sb., který upravuje v čl. 10b povinnost vlády pravidelně a předem informovat Parlament o otázkách souvisejících se závazky vyplývajícími z členství České republiky v mezinárodní organizaci nebo instituci uvedené v čl. 10a. Touto institucí se rozumí v současné době Evropská unie. Vzhledem k časovým dimenzím přijetí do EU je nutné návrh prováděcího zákona k ústavnímu zákonu č. 395/2001 Sb. přijmout co nejdříve, aby byl dostatek času ke koordinaci vlády a obou komor při spolupráci v evropských záležitostech.

Cílem předkládaného návrhu je efektivní, systematická a včasná kontrola jednání vlády o návrzích a dokumentech Evropské unie v Radě tak, aby ovšem současně tato kontrola vytvořila vládě prostor pro jednání a neblokovala ji z hlediska časového.

Návrh zákona není v rozporu s ústavním pořádkem ČR. Projednávání závažných záležitostí, které budou rozhodnuty v orgánech EU, parlamentní cestou, naopak udržuje dosavadní kompetenční rozdělení větví státní moci v parlamentním systému ČR a zabraňuje nežádoucímu „demokratickému deficitu“, který je obecně považován za nebezpečný při dosavadním způsobu rozhodování orgánů Evropské unie.

Návrh nevyžaduje žádné výdaje ze státního rozpočtu.

Zvláštní část

Čl. I:

K bodu 1:

Po vstupu České republiky do Evropské unie bude vhodné změnit název stávajícího výboru pro evropskou integraci tak, aby vyjadřoval skutečnost našeho plného členství v EU. Z mnoha alternativ (výbor pro evropské záležitosti, výbor pro Evropskou unii, výbor pro záležitosti Evropské unie) se přikláníme k názvu výbor pro evropské záležitosti.

K bodu 2:

Postup projednávání usnesení výborů pro evropské záležitosti navržený v novém § 109a odst. 3 je třeba promítnout do § 41 odst. 2 jednacího řádu.

K bodu 3:

Působnost Sněmovny je vhodné doplnit vzhledem k významu a ústavnímu zakotvení o vyjádření předpokládaná čl. 10b odst. 2 ústavy.

K bodu 4:

§ 109a odst. 1:

Vláda předkládá Sněmovně návrhy aktů a dokumentů ES/EU prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti. Tento postup, běžný v parlamentech členských států, umožňuje efektivní sledování legislativního procesu v EU a včasné a systematické informování Sněmovny a jejích orgánů, založené na systematickém sledování a třídění návrhů a dokumentů ES/EU, a to zejména z hlediska jejich významu pro Českou republiku a z hlediska jejich legislativního dopadu. Pro posouzení návrhu je nepochybně významné i stanovisko vlády, a proto se vládě ukládá povinnost toto stanovisko spolu s návrhem předložit. Včasnost informace a dostatečný časový prostor na projednání návrhu je klíčovým momentem parlamentní kontroly, který našel své vyjádření nejen v Protokolu o úloze národních parlamentů připojeném k Amsterodamské smlouvě, ale i v čl. 10b Ústavy ČR a v navrhovaném ustanovení jednacího řádu. Vzhledem k současnému vývoji v Evropské unii a k očekávaným změnám typů legislativních aktů, právních aktů a dokumentů by mohla být enumerace typů aktů, smluv a dokumentů *pro futuro* limitující. Poslední věta navrhovaného ustanovení vytváří svou obecnou formulací dostatečný prostor pro to, aby Sněmovně byly skutečně předloženy všechny akty a dokumenty významné pro Českou republiku jak z hlediska legislativního, tak z hlediska politického.

§ 109a odst. 2:

Návrhy aktů a jiných dokumentů Evropských společenství a Evropské unie projednává, stejně jako v parlamentech členských států, specializovaný orgán - výbor pro evropské záležitosti. Výbor pro evropské záležitosti je schopen se přizpůsobit týdennímu rytmu jednání Rady EU. Měl by však plnit také informační funkci vůči ostatním orgánům Sněmovny a cestou postoupení návrhu jinému věcně příslušnému výboru zajistit jejich včasné a řádné projednání.

§ 109a odst. 3:

Cílem tohoto ustanovení je zajistit, aby v případech, kdy návrh aktu nebo dokumentu vyvolává potřebu formalizace vyjádření výboru nebo schůze Sněmovny, mohlo dojít k zařazení návrhu usnesení na pořad jednání nejbližší schůze Sněmovny ve lhůtě, která by neohrozila jednání zástupců vlády v Radě a přitom umožnila v zásadních věcech přijetí usnesení Sněmovny.

§ 109a odst. 4:

Vzhledem k počtu návrhů aktů a dokumentů Evropské unie je nemožné, aby byly všechny projednávány plénem, a je proto nutno vytvořit fikci, kdy usnesení výboru pro evropské záležitosti eventuálně věcně příslušného výboru se považuje za vyjádření Sněmovny ve smyslu čl. 10b odst. 2 ústavy. Obdobnou fikci konstruuje např. jednací řád francouzského Národního shromáždění.

§ 109a odst. 5:

Význam parlamentní kontroly spočívá v jejím faktickém dopadu na jednání a postoj vlády v orgánech Evropské unie. V některých členských státech (např. Dánsko) je vyjádření výboru nebo parlamentu formulováno dokonce jako pro vládu závazné.

§ 109b odst. 1 a 2:

Informace vlády o postojích uplatňovaných při jednáních v Radě je v členských státech vždy, vzhledem k rytmu jednání v Radě, která v různém složení zasedá prakticky každý týden, sdělována parlamentu prostřednictvím specializovaného výboru, který je schopen se tomuto rytmu jednání přizpůsobit. Proporcionální složení výboru je zárukou reprezentace názorů poslaneckých klubů.

§ 109b odst. 3:

Pokud má být parlamentní kontrola efektivní, je nezbytné formálně dokončit postup projednávání ve Sněmovně dříve, než o návrhu hlasuje Rada. Poté již není možno postoj vlády k návrhu měnit a tudíž ani ovlivnit. Je ovšem nutno pamatovat to, aby takto formulovaná povinnost nebránila vládě při hlasování v Radě o naléhavých záležitostech. Forma zrychlení procedury zde navržená je obdobou postupu např. ve francouzském Národním shromáždění. Je ale též třeba zabránit nadužívání tohoto postupu, a to zejména v případě návrhů směrnic, jejichž projednávání je na úrovni Evropské unie vymezen vždy dostatečný prostor.

Čl. II:

Odložení účinnosti je nutné vzhledem k tomu, že navrhovaný postup lze uplatnit až po vstupu České republiky do Evropské unie.

V Praze dne 29. května 2003

Ing. Pavel Svoboda v.r.

Ing. Vladimír Laštůvka v.r.

Dr. Libor Rouček v.r.

Ing. Jaroslav

Lobkowitz

v.r.

Příloha 1

Právní úprava – jednací řád Národního shromáždění – Francie

Článek 88-4 ústavy	Article 88-4 de la Constitution
<p>Vláda předkládá Národnímu shromáždění a Senátu projekty a návrhy aktů Evropských společenství a Evropské unie, které obsahují ustanovení legislativní povahy a to jakmile jsou předloženy Radě Evropské unie. Vláda může také předložit jiné projekty a návrhy aktů a dokumenty týkající se institucionálních otázek Evropské unie.</p> <p>Postupem stanoveným jednacím řádem příslušné komory může být k projektům, návrhům a dokumentům uvedeným v předchozím odstavci odhlasováno plénem, případně mimo plénum schváleno, usnesení.</p>	<p>Le Gouvernement soumet à l'Assemblée nationale et au Sénat, dès leur transmission au Conseil de l'Union européenne, les projets ou propositions d'actes des Communautés européennes et de l'Union européenne comportant des dispositions de nature législative. Il peut également leur soumettre les autres projets ou propositions d'actes ainsi que tout document émanant d'une institution de l'Union européenne.</p> <p>Selon des modalités fixées par le règlement de chaque assemblée, des résolutions peuvent être votées, le cas échéant en dehors des sessions, sur les projets, propositions ou documents mentionnés à l'alinéa précédent.</p>
Jednací řád Národního shromáždění	
Článek 151-1 až 151-4 jednacího řádu Národního shromáždění	Articles 151-1 à 151-4 du Règlement de l'Assemblée nationale
Hlava VII bis – Usnesení přijatá k návrhům komunitárních aktů	Chapitre VII bis - Résolutions portant sur des propositions d'actes communautaires
Článek 151-1	Article 151-1
<p>1. Předložení návrhů aktů Společenství vládou Národnímu shromáždění je provedením článku 88-4 ústavy a oznamuje se v záznamu z pořadu jednání. Pokud Shromáždění nezasedá, je oznámeno v Journal officiel.</p>	<p>1 La transmission des propositions d'actes communautaires soumises par le Gouvernement à l'Assemblée, en application de l'article 88-4 de la Constitution, est annoncée au compte rendu des débats. Lorsque l'Assemblée ne tient pas séance, elle fait l'objet d'une insertion au Journal officiel.</p>
<p>2. Návrhy komunitárních aktů jsou vytištěny a distribuovány. Jsou doplněny vyjádřením Delegation Národního shromáždění pro Evropskou unii, která je může buď postoupit příslušným výborům, aby je analyzovaly a rozhodly, zda k nim přijmou stanovisko či nikoli nebo k nim sama může přijmout stanovisko s návrhem usnesení.</p>	<p>2 Les propositions d'actes communautaires sont imprimées et distribuées. Elles sont instruites par la délégation de l'Assemblée nationale pour l'Union européenne qui peut soit transmettre aux commissions ses analyses assorties ou non de conclusions, soit déposer un rapport d'information concluant éventuellement au dépôt d'une proposition de résolution.</p>
<p>3. Návrhy usnesení formulované na základě</p>	<p>3 Les propositions de résolution formulées</p>

<p>ustanovení čl. 88-4 ústavy jsou předkládány zkoumány a projednávány v souladu s procedurou uplatňovanou obecně pro přijímání usnesení, pokud toto ustanovení nestanoví jinak.</p>	<p>dans le cadre de l'article 88-4 de la Constitution sont présentées, examinées et discutées suivant la procédure applicable aux autres propositions de résolution, sous réserve des dispositions du présent chapitre.</p>
<p>4. Návrhy těchto usnesení obsahují jako přílohu návrh komunitárních aktů předložených Národnímu shromáždění, jichž se týkají.</p>	<p>4 Ces propositions de résolution contiennent le visa des propositions d'actes communautaires soumises à l'Assemblée sur lesquelles elles s'appuient.</p>
<p>Článek 151-2</p>	<p>Article 151-2</p>
<p>1. Pokud o to požádá vláda nebo předseda politické frakce nebo pokud se jedná o návrh usnesení předložený zpravodajem Delegace Národního shromáždění pro Evropskou unii, musí věcně příslušný výbor předložit svoji zprávu ve lhůtě jednoho měsíce od podání této žádosti nebo od distribuce návrhu usnesení.</p>	<p>1 Lorsque le Gouvernement ou le président d'un groupe le demande ou lorsqu'il s'agit d'une proposition de résolution déposée par le rapporteur de la délégation de l'Assemblée nationale pour l'Union européenne, la commission saisie au fond doit déposer son rapport dans le délai d'un mois suivant cette demande ou la distribution de la proposition de résolution.</p>
<p>2. Věcně příslušný výbor zkoumá pozměňovací návrhy předložené poslanci. Tyto návrhy jsou výboru jejich autory předkládány neprodleně. V příloze ke zprávě se uvedou pozměňovací návrhy, které nejsou obsaženy v celkovém textu, který je předmětem zprávy.</p>	<p>2 La commission saisie au fond examine les amendements présentés par l'ensemble des députés. Ces amendements lui sont directement transmis par leurs auteurs. En annexe de son rapport, doivent être insérés les amendements dont il n'est pas tenu compte dans le texte d'ensemble par lequel ce rapport conclut.</p>
<p>3. Pokud považuje některý stálý výbor za nutné vyjádřit svůj názor k návrhu usnesení předloženému jiným stálým výborem, informuje o tom předsedu Národního shromáždění. Toto rozhodnutí se publikuje a oznámí se na nejbližším plenárním zasedání.</p>	<p>3 Toute commission permanente qui s'estime compétente pour faire connaître ses observations sur une proposition de résolution renvoyée à une autre commission permanente en informe le Président de l'Assemblée nationale. Cette décision est publiée au Journal officiel et annoncée à l'ouverture de la prochaine séance.</p>
<p>4. Výbor, který se rozhodl vyjádřit svůj názor, musí jednat s věcně příslušným výborem. Zpravodaj výboru je oprávněn účastnit se s poradním hlasem práce věcně příslušného výboru a předložit mu své stanovisko a pozměňovací návrhy výboru, jehož je delegátem. Recipročně má také zpravodaj věcně příslušného výboru právo účastnit se s hlasem poradním práce výboru, který se rozhodl vyjádřit svůj názor. Zpráva věcně příslušného výboru obsahuje v příloze názor daného výboru a pozměňovací návrhy.</p>	<p>4 La commission qui a décidé de faire connaître ses observations doit délibérer avant la commission saisie au fond. Son rapporteur a le droit de participer, avec voix consultative, aux travaux de la commission saisie au fond, afin de lui soumettre les observations et amendements présentés par la commission qui l'a désigné. Réciproquement, le rapporteur de la commission saisie au fond a le droit de participer, avec voix consultative, aux travaux de la commission qui a décidé de faire connaître ses observations. Le rapport de la</p>

	commission saisie au fond consigne en annexe ces observations et amendements.
5. Vedle návrhů usnesení přednesených jedním ze zpravodajů může také Delegation pro Evropskou unii Národního shromáždění za stejných podmínek předkládat své názory a pozměňovací návrhy.	5 Sauf pour les propositions de résolution déposées par l'un de ses rapporteurs, la délégation de l'Assemblée nationale pour l'Union européenne peut faire connaître des observations et présenter des amendements dans les mêmes conditions.
6. Pokud zpravodaj delegace předložil návrh usnesení, účastní se práce věcně příslušného výboru. Může také vystoupit na veřejném zasedání po zpravodaji věcně příslušného výboru a popřípadě po zpravodaji nebo zpravodajích výborů, po nichž bylo požadováno stanovisko.	6 Lorsque le rapporteur de la délégation a déposé une proposition de résolution, il participe aux travaux de la commission saisie au fond. Il peut également intervenir en séance publique après le rapporteur de la commission saisie au fond et, s'il y a lieu, le rapporteur de la ou des commissions saisies pour avis.
Článek 151-3	Article 151-3
1. Ve lhůtě osmi dnů od rozeslání zprávy věcně příslušného výboru, jejíž cílem je předložení návrhu usnesení, může vláda, předseda frakce, předseda stálého výboru nebo předseda Delegation Národního shromáždění pro Evropskou unii požádat předsedu Shromáždění o zařazení tohoto návrhu usnesení na pořad jednání. Pokud o to požádá předseda politické frakce, zařadí se bod na pořad dodatečně.	1 Dans les huit jours francs suivant la distribution du rapport de la commission saisie au fond concluant à l'adoption d'une proposition de résolution, le Président de l'Assemblée nationale peut être saisi par le Gouvernement, par le président d'un groupe, le président d'une commission permanente ou le président de la délégation de l'Assemblée nationale pour l'Union européenne d'une demande d'inscription de cette proposition à l'ordre du jour. Si un président d'un groupe le demande, cette inscription est de droit à l'ordre du jour complémentaire.
2. Pokud žádost o zařazení není podána ve lhůtě stanovené v předchozím odstavci, pokud o zařazení na pořad nerozhodne týdenní schůze předsedů politických frakcí následující po uplynutí této lhůty nebo pokud o tom nerozhodne plénum, považuje se text předaný příslušným výborem předsedovi Shromáždění za definitivní.	2 Si cette demande n'est pas faite dans le délai prévu à l'alinéa précédent, si la Conférence des Présidents lors de sa réunion hebdomadaire suivant l'expiration de ce délai ne propose pas l'inscription à l'ordre du jour ou si l'Assemblée ne la décide pas, le texte adopté par la commission, transmis par le président de celle-ci au Président de l'Assemblée, est considéré comme définitif.
3. Stejná žádost může být ve stejné lhůtě podána, pokud výbor rozhodl o zamítnutí návrhu usnesení, které mu bylo předloženo. Pokud se rozhodne o zařazení na pořad jednání, postupuje se podle ustanovení druhé řádky článku 94.	3 La même demande peut être présentée dans le même délai lorsque la commission a conclu au rejet de la proposition dont elle était saisie. Si l'inscription à l'ordre du jour est décidée, il est fait application du deuxième alinéa de l'article 94.
4. Pokud Shromáždění rozhodne o zařazení na pořad jednání, mohou být v otevřené lhůtě	4 Si l'Assemblée décide l'inscription à l'ordre du jour, des amendements peuvent être

čtyř dnů následujících po zařazení na pořad podávány pozměňovací návrhy.	présentés dans un délai de quatre jours ouvrables suivant cette inscription.
5. Usnesení přijatá Shromážděním nebo považovaná za definitivní jsou předložena vládě. Jsou také publikována v Journal officiel.	5 Les résolutions adoptées par l'Assemblée ou considérées comme définitives sont transmises au Gouvernement. Elles sont publiées au Journal officiel.
článek 151-4	Article 151-4
1. Informace podané vládou k záležitostem, které jsou předmětem usnesení přijatého Shromážděním, jsou předávány příslušnému výboru a Delegaci Národního shromáždění pro Evropskou unii.	1 Les informations communiquées par le Gouvernement sur les suites données aux résolutions adoptées par l'Assemblée sont transmises aux commissions compétentes et à la délégation de l'Assemblée nationale pour l'Union européenne.
2. U návrhu zákona, který transponuje směrnici, k níž bylo přijato usnesení Shromáždění, se ke zprávě výboru v příloze připojí analýza obsahu tohoto usnesení.	2 Pour les projets de loi portant transposition d'une directive ayant fait l'objet d'une résolution adoptée par l'Assemblée, le rapport de la commission comporte en annexe une analyse des suites qui ont été données à cette résolution.

Příloha 2

Právní úprava – jednací řád Spolkového sněmu - Německo

(1)

Záměry podle § 3 až 5 zákona o spolupráci spolkové vlády a Spolkového sněmu v záležitostech EU a podle čl. 2 zákona ke smlouvám o založení EHS a Euratomu stejně jako ke zprávám Evropského parlamentu (dále jen unijním předlohám) jsou zasílány bezprostředně Výboru pro evropské záležitosti.

(2)

Příslušné výbory mohou unijní předlohy a jejich návrhy (dále jen unijní dokumenty) předem a nezávisle na formálním postupu Spolkového sněmu prohlásit za předmět jednání. Výbory jsou povinny oznámit předsedovi Sněmu a předsedovi Výboru pro evropské záležitosti, které unijní dokumenty prohlásily za předmět jednání.

(3)

Předseda Výboru pro evropské záležitosti předkládá předsedovi Sněmu v souladu s odbornými výbory návrh na příkázání unijních předloh a unijních dokumentů, které byly prohlášeny za předmět jednání. Předseda přikáže unijní předlohy a unijní dokumenty na základě dohody s Radou starších garančním výboru a dalším zúčastněným výborům ke spoluprojednání.

(4)

Název příkázaných unijních dokumentů je uveden v přehledu, který je rozeslán a z něhož je patrné, kterým výborům jsou předlohy příkázány. Unijní dokument je rozeslán jako sněmovný tisk, pokud to navrhuje Výbor pro evropské záležitosti při svém návrhu na příkázání tisku a Rada starších souhlasí, pokud je to dohodnuto v Radě starších nebo pokud garanční výbor předkládá doporučení vyžadující znalost věci.

(5)

Výbory jsou oprávněny pozvat na projednávání záležitostí EU členy Evropského parlamentu, členy Rady nebo Komise EU nebo jejich zástupce. Také mohou unijní dokumenty projednávat společně s výbory Evropského parlamentu odpovídající příslušnosti.

(6)

Výbory mohou vyslat pro účely přípravy rozhodnutí o unijních dokumentech delegaci do výboru Evropského parlamentu odpovídající příslušnosti.

93a Výbor pro evropské záležitosti

(1)

Na základě čl. 45 Základního zákona náleží podle opatření jednacího řádu projednání unijních předloh Výboru pro evropské záležitosti podle § 93 odst. 1.

(2)

Spolkový sněm může na návrh jedné frakce nebo 5% členů sněmu zmocnit Výbor pro evropské záležitosti, aby u určitých unijních předloh uplatnil vůči vládě práva Spolkového sněmu podle čl. 23 Základního zákona. Právo Spolkového sněmu se usnést k záležitosti EU kdykoliv zůstává nedotčeno.

(3)

Výbor pro evropské záležitosti je povinen v případě zmocnění podle odst. 2 před zaujetím stanoviska vůči vládě přizvat zúčastněný odborný výbor. Výbor může k unijní předloze zaujmout stanovisko, pokud toto neodporuje zúčastněnému výboru. Pokud se hodlá Výbor pro evropské záležitosti ve stanovisku odchýlit od stanoviska jednoho nebo více výborů, je povinen uspořádat společné jednání s příslušnými výbory. V naléhavých případech se mohou předsedové výborů dohodnout písemně podle § 72 věta 2 (jednacího řádu). Ke svolání jednání Výboru pro evropské záležitosti mimo časový plán nebo mimo sídlo Sněmu je oprávněn

předseda výboru, pokud to vyžaduje termín jednání příslušného orgánu EU a je to dáno na vědomí předsedovi Sněmu.

(4)

O obsahu a zdůvodnění stanoviska Výboru pro evropské záležitosti vůči vládě k unijní předloze vypracovává výbor zprávu, která je rozeslána jako tisk a během 3 zasedacích týdnů po rozeslání dána na program pléna. Rozprava se koná jen tehdy, pokud je to požadováno jednou frakcí nebo 5% poslanci.

(5)

Výbor pro evropské záležitosti je oprávněn k unijním předlohám, které jsou mu přikázány, navrhopvat pozměňovací návrhy k doporučení garančního výboru, pozměňovací návrh musí být předložen prezidentovi nejpozději v 18 hodin dne předcházejícího projednání v plénu.

(6)

K jednáním Výboru pro evropské záležitosti mají přístup někteří členové EP zvolení v Německu, další jsou oprávněni jako zástupci. Oprávnění zástupci jsou povoláni předsedou Sněmu na návrh frakcí, z jejichž stran jsou zvoleni němečtí členové EP, a to na volební období sněmu. Oprávnění členové EP jsou povoláni iniciovat projednávané záležitosti a vyjadřovat se k projednávaným záležitostem.

(7)

Výbor pro evropské záležitosti si stanoví zásady projednávání přikázaných unijních předloh a na jejich základě přijímá doporučení Sněmu nebo stanoviska vůči vládě.

Příloha č. 3

**Znění platných částí zákona, jichž se novelizace týká, s vyznačením navrhovaných změn
(změny jsou vyznačeny tučně a kurzívou)**

Výbory Sněmovny

§ 32

Sněmovna zřizuje z poslanců mandátový a imunitní výbor, petiční výbor, rozpočtový výbor, organizační výbor, volební výbor, ***výbor pro evropské záležitosti*** a další výbory, na nichž se usnese.

§ 33

(1) Kromě členství ve výboru mandátovém a imunitním, petičním a organizačním může být poslanec členem nejvýše dvou dalších výborů.

(2) Poslanec může být předsedou pouze jednoho výboru.

(3) Poslanec, který je členem vlády, nemůže být členem výboru. Předseda a místopředsedové Sněmovny jsou členy jen organizačního výboru.

Jednání výborů

§ 34

(1) Výbory jsou ze své činnosti odpovědny Sněmovně.

(2) Výbor projednává věci, které mu přikáže Sněmovna, a věci, na jejichž projednávání se usnese.

(3) V době, kdy je zasedání Sněmovny přerušeno, výbory nejednají.

§ 35

(1) Ustavující schůze výborů svolává předseda Sněmovny. Výbor řídí předsedou Sněmovny pověřený člen výboru do doby, než je zvolený předseda výboru potvrzen Sněmovnou.

(2) Výbor zvolí na ustavující schůzi předsedu. Pokud Sněmovna zvoleného předsedu nepotvrdí, požádá výbor, aby v určené lhůtě zvolil nového předsedu. Ne zvolí-li výbor nového předsedu v určené lhůtě, nebo Sněmovna nového předsedu nepotvrdí, zvolí předsedu výboru Sněmovna.

(3) Sněmovna může požádat výbor, aby do určené lhůty zvolil nového předsedu. Pokud tak výbor v určené lhůtě neučiní, nebo Sněmovna nového předsedu nepotvrdí, požádá Sněmovna výbor podruhé, aby jí předložil návrh na potvrzení nového předsedy.

Pokud tak ani podruhé výbor v určené lhůtě neučiní nebo Sněmovna nového předsedu nepotvrdí, zvolí nového předsedu výboru Sněmovna.

(4) Výbor může na písemný návrh dvou pětín svých členů zvolit nového předsedu. Volbu nelze uskutečnit dříve, než po uplynutí sedmi dnů po podání návrhu. Pokud Sněmovna nového předsedu nepotvrdí, zůstává ve funkci původní předseda.

(5) Předseda výboru se ujímá své funkce po potvrzení volby Sněmovnou nebo po zvolení Sněmovnou. Potvrzením nebo zvolením nového předsedy Sněmovnou zaniká výkon funkce předcházejícího předsedy.

(6) Výbor zvolí místopředsedy a ověřovatele výboru.

§ 36

(1) Schůze výboru svolává a řídí jeho předseda nebo jím pověřený místopředseda. Je-li předseda výboru nepřítomen, svolává a řídí schůze výboru některý z místopředsedů. Jsou-li předseda i místopředsedové nepřítomni, svolá a řídí schůzi výboru jeho člen, jehož tím výbor nebo předseda pověří.

(2) Předseda je povinen svolat schůzi výboru, stanoví-li to Sněmovna nebo požádá-li o to předseda Sněmovny anebo alespoň dvě pětiny všech členů výboru. V takovém případě svolá schůzi výboru ve lhůtě stanovené Sněmovnou nebo do 15 dnů od žádosti předsedy Sněmovny anebo poslanců. V ostatních případech svolává schůze výboru na dny, které jsou určeny jako jednací dny výborů, pokud se výbor nadpoloviční většinou všech svých členů neusnese jinak.

(3) Předseda výboru navrhuje pořad jednání výboru a dobu a způsob projednávání jeho jednotlivých bodů. Člen výboru může navrhnout doplnění nebo změnu pořadu jednání. Výbor rozhodne, na který jednací den a hodinu schůze výboru se vždy zařadí bod "Návrh termínu a pořadu příští schůze výboru".

(4) Po schválení návrhu pořadu jednání výboru je pro přijetí návrhu na doplnění pořadu jednání a na změnu doby stanovené pro projednávání jeho jednotlivých bodů třeba, aby s ním vyslovily souhlas alespoň tři pětiny všech členů výboru. Pro přijetí návrhu na vypuštění schváleného bodu pořadu nebo jeho části stačí souhlas nadpoloviční většiny přítomných členů výboru.

§ 37

Schůze výborů jsou veřejné, nestanoví-li tento zákon jinak nebo neusnese-li se výbor, že schůze nebo její část je neveřejná. Řízení v disciplinárních věcech je vždy neveřejné. Schůze výboru nebo její části, která byla prohlášena za neveřejnou, se mohou zúčastnit poslanci, prezident republiky, členové vlády a osoby, které se mohou zúčastnit schůze Sněmovny a jejích orgánů ze zákona; jiné osoby mohou být přítomny jen se souhlasem výboru.

§ 38

(1) Výbor je schopen se usnášet, je-li přítomna alespoň třetina všech jeho členů. K platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů výboru, pokud zákon nestanoví jinak.

(2) Poslanci, kteří nejsou členy výboru, mají na schůzi výboru poradní hlas; mohou se k projednávané věci vyjádřit a podávat k ní návrhy, nemohou však hlasovat.

§ 39

(1) Schůze výboru se účastní poslanci, kteří jsou členy výboru. Mohou se jí zúčastnit prezident republiky, členové vlády a osoby, které mají oprávnění zúčastnit se schůzí Sněmovny a jejích orgánů ze zákona; může jí být přítomen vedoucí Kanceláře a jím určení zaměstnanci Kanceláře Poslanecké sněmovny (dále jen "Kancelář sněmovny").

(2) Člen vlády a vedoucí jiného ústředního správního úřadu je povinen dostavit se osobně na schůzi výboru, jestliže o to výbor požádá, a podat požadované informace a vysvětlení, pokud jejich poskytnutí nebrání zákony upravující mlčenlivost anebo zákaz jejich zveřejnění.⁴⁾

(3) Člen vlády se může dát na schůzi výboru zastoupit jiným členem vlády nebo svým náměstkem, pokud výbor netrvá na jeho osobní účasti.

(4) Člen vlády, popřípadě ten, kdo ho zastupuje, a vedoucí ústředního správního úřadu si mohou na schůzi výboru přibrat odborníky.

(5) Předsedající může na schůzi výboru udělit se souhlasem výboru slovo i jiným osobám.

4) Např. zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/1992 Sb., o ochraně osobních údajů v informačních systémech, zákon ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

§ 40

(1) Pro projednání věci ve výboru určí předseda z členů výboru zpravodaje, který podá o této věci výboru zprávu.

(2) Menšina výboru, kterou tvoří alespoň jedna pětina všech členů výboru, může určit pro jednání výboru svého zpravodaje, který podá výboru oponentní zprávu menšiny výboru (dále jen "oponentní zpráva"); takovou zprávu může menšina výboru předložit Sněmovně.

§ 41

(1) Výbor přijímá o výsledcích svých jednání usnesení. Určený zpravodaj nebo zpravodajové se na vypracování usnesení podílejí. Usnesení podepisuje předseda, určený zpravodaj výboru a ověřovatel výboru.

(2) Výbor, *pokud nepostupuje podle § 109a odst. 3*, předloží usnesení podle povahy věci Sněmovně nebo je může zaslat příslušnému členu vlády anebo vedoucímu jiného ústředního správního úřadu. Člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu, jemuž bylo usnesení výboru podle předchozí věty zasláno, je povinen do 30 dnů, pokud výbor nestanovil delší lhůtu, sdělit výboru informace a vysvětlení, která jsou usnesením žádána, pokud jejich poskytnutí nebrání zákony upravující mlčenlivost anebo zákaz jejich zveřejnění.⁴⁾

§ 42

(1) Výbory mohou konat společné schůze, určovat společného zpravodaje a přijímat společná usnesení. Hlasují však vždy odděleně.

(2) Nedohodnou-li se výbory na společném usnesení, přijme každý výbor usnesení vlastní.

§ 43

(1) O schůzi výboru se pořizuje zápis, v němž se uvede pořad schůze, kdo schůzi řídil, jaké návrhy byly podány, pokud na tom poslanec předkládající návrh trvá, kteří řečníci vystoupili v rozpravě, jmenovitý seznam poslanců hlasujících o usneseních k jednotlivému bodu pořadu a informace o výsledku hlasování. Součástí zápisu jsou úplné texty předložených písemných pozměňovacích návrhů a návrhů nové předlohy, přijatých usnesení, prohlášení a jiných dokumentů, které byly předmětem jednání.

(2) Zápis po jeho ověření ověřovatelem schvaluje a podepisuje předseda výboru nejpozději do sedmi dnů od skončení schůze. Námitky proti takto schválenému zápisu lze uplatnit na nejbližší schůzi výboru, který o nich rozhodne. Schválený zápis spolu s usnesením o námitkách podaných proti němu se odevzdá k uložení společně s přílohami nejpozději do dvou měsíců od skončení schůze. Jde-li o společnou schůzi několika výborů, podepisují zápis předsedové a ověřovatelé zúčastněných výborů.

(3) Ze schůze výboru se pořizuje zvukový záznam, který se uchová po dobu šesti měsíců. Výbor se může usnést na delší době jeho uchování. Ve zvláštních případech se výbor může usnést, že se zvukový záznam nepořizuje. Zdůvodnění tohoto usnesení musí být součástí zápisu o schůzi výboru.

(4) Usnese-li se na tom výbor, pořizuje se ze schůze výboru těsnopisecký záznam a jeho přepis.

§ 44

(1) Každý výbor může zřídit pro řešení určité otázky nebo souboru otázek podvýbor. Členem podvýboru může být jen poslanec.

(2) Podvýbor předkládá výsledky svých jednání výboru, který jej zřídil.

(3) Pro činnost a jednání podvýboru platí přiměřeně ustanovení o činnosti a jednání výboru. Jednání podvýboru je neveřejné, pokud se podvýbor neusnese jinak.

§ 45

Mandátový a imunitní výbor

- (1) Mandátový a imunitní výbor zejména
- a) zkoumá, zda jednotliví poslanci a náhradníci za poslance byli platně zvoleni, a svá zjištění předkládá podle povahy věci Sněmovně nebo předsedovi Sněmovny,
 - b) zkoumá, zda mandát poslance nezanikl, a v pochybnostech o zániku mandátu poslance pro ztrátu volitelnosti nebo pro neslučitelnost funkce s výkonem funkce poslance předkládá svá zjištění s návrhem předsedovi Sněmovny,
 - c) zjišťuje, zda jsou v imunitních věcech dány podmínky pro trestní stíhání poslance, provede urychleně nutná šetření a umožní poslanci, aby se osobně jednání zúčastnil a k věci vyjádřil; zprávu o výsledku svých zjištění s návrhem na rozhodnutí předkládá Sněmovně,
 - d) vede disciplinární řízení proti poslanci a rozhoduje v něm.

(2) Jednání mandátového a imunitního výboru je vždy neveřejné. Mohou se jej zúčastnit jen jeho členové a další osoby, u kterých to stanoví Ústava. Jiné osoby se mohou zúčastnit jednání mandátového a imunitního výboru jen s jeho souhlasem.

§ 46

Organizační výbor

(1) Organizační výbor tvoří jeho předseda, kterým je předseda Sněmovny, místopředsedové výboru, kterými jsou místopředsedové Sněmovny a další členové výboru navržené poslanceckými kluby a ustavení podle zásady poměrného zastoupení.

(2) Organizační výbor může zvolit ze svých členů další dva místopředsedy výboru.

(3) Jednání organizačního výboru je neveřejné, pokud se výbor neusnese jinak.

(4) Organizační výbor organizuje a koordinuje práci orgánů Sněmovny v rozsahu stanoveném tímto zákonem a usneseními Sněmovny. Při plnění těchto úkolů mu přísluší zejména

- a) připravovat schůze Sněmovny, společné schůze Sněmovny a Senátu a navrhnout předsedovi Sněmovny jejich termín a pořad,
- b) stanovit usnesením dobu vyhrazenou pro pravidelné jednání orgánů Sněmovny,
- c) doporučovat předsedovi Sněmovny zařazení návrhů zákonů, mezinárodních smluv vyžadujících souhlas Parlamentu, zákonných opatření Senátu, popřípadě jiných návrhů do návrhu pořadu schůze Sněmovny a navrhnout, kterému výboru, popřípadě výborům mají být přikázány,
- d) doporučovat předsedovi Sněmovny, aby Sněmovně předložil návrh usnesení o povinnosti člena vlády dostavit se osobně na schůzi Sněmovny,
- e) schvalovat plán zahraničních styků delegací Sněmovny, jejích orgánů a poslanců,
- f) rozhodovat o přijímání zahraničních návštěv a vysílání delegací Sněmovny, jejích orgánů a poslanců, a to i mimo schválený plán zahraničních styků,
- g) připravovat návrh rozpočtu Sněmovny pro jeho projednání ve Sněmovně a projednávat jeho plnění,

- h) žádat poslanecké kluby o předložení dokladů k čerpání příspěvků poskytnutých z rozpočtu Sněmovny na úhradu jejich nákladů.

§ 46a

Volební výbor

(1) Pro účely volby členů Rady České televize a členů Rady Českého rozhlasu (dále jen "Rada") zřizuje Poslanecká sněmovna volební výbor, jehož členy volí z poslanců podle zásady poměrného zastoupení.

(2) Je-li počet kandidátů navržených oprávněnými organizacemi a sdruženími vyšší než je trojnásobek počtu členů Rady, kteří mají být zvoleni, volební výbor posoudí podané návrhy a z navržených kandidátů splňujících předpoklady podle tohoto zákona vybere pro volbu Poslaneckou sněmovnou kandidáty v počtu odpovídajícím trojnásobku počtu členů Rady, kteří mají být zvoleni. Jestliže není počet kandidátů navržených oprávněnými organizacemi a sdruženími vyšší než trojnásobek členů Rady, kteří mají být zvoleni, volební výbor předloží Poslanecké sněmovně k volbě všechny navržené kandidáty splňující předpoklady podle tohoto zákona.

(3) Podrobnosti postupu upraví Poslanecká sněmovna svým usnesením, kterým také určí, v jakém rozsahu se pro postup podle odstavců 1 a 2 použije volební řád (příloha č. 2).

§ 47

Komise Sněmovny

(1) Sněmovna může ze svých poslanců a dalších osob, které nejsou poslanci, zřizovat stálé nebo dočasné komise a stanovit jim v rámci své působnosti úkoly. Předsedou komise je vždy poslanec, kterého volí Sněmovna. Poslanec, který je členem vlády, nemůže být členem komise.

(2) Pro činnost a jednání komisí se užije přiměřeně ustanovení o činnosti a jednání výborů.

Vyšetřovací komise

§ 48

(1) Na návrh nejméně jedné pětiny všech poslanců může Sněmovna zřídit pro vyšetření věci veřejného zájmu vyšetřovací komisi. Předsedu a členy vyšetřovací komise, kterými mohou být jen poslanci, volí Sněmovna. Poslanec, který je členem vlády, nemůže být členem vyšetřovací komise.

(2) Usnesení Sněmovny, kterým se zřizuje vyšetřovací komise, obsahuje přesné určení věci, která má být vyšetřena, a lhůtu, ve které vyšetřovací komise předloží svá zjištění s návrhem Sněmovně. O návrhu rozhodne Sněmovna usnesením.

(3) Jednací řád vyšetřovací komise je přílohou č. 1 tohoto zákona.

(4) K objasnění důležitých skutečností může vyšetřovací komise opatřovat potřebné podklady, vyžadovat nezbytná vysvětlení a vyslýchat svědky a podle povahy věci přibrat znalce a tlumočníka. Podrobnosti o povinnosti svědčit, vydat věc, o předvolání a předvedení, zákazu výslechu, práva odepřít výpověď, o nároku na svědečné, jakož i o přibrání znalce nebo tlumočníka a o jejich právech a povinnostech stanoví jednací řád vyšetřovací komise.

(5) Vyšetřovací komise může pro provedení jednotlivých úkonů uvedených v odstavci 4 a pro dokumentaci své činnosti přibrat potřebný počet odborných pracovníků, zejména vyšetřovatelů a administrativně technických pracovníků, kteří svou činnost vykonávají na základě pověření vyšetřovací komise a jsou vázáni jen jejími pokyny.

(6) Jednání vyšetřovací komise je neveřejné a mohou se jej zúčastnit jen její členové. Jiné osoby se mohou zúčastnit nebo být přítomny jednání vyšetřovací komise jen s jejím souhlasem, nebo stanoví-li tak zákon.

(7) Členové vyšetřovací komise a další osoby, které se zúčastní nebo jsou přítomny jednání vyšetřovací komise, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se při jednání dozvědí; zbavení této povinnosti mohou být jen usnesením Sněmovny.

(8) Nasvědčují-li skutečnosti zjištěné vyšetřovací komisí, že byl spáchán trestný čin, může vyšetřovací komise oznámit takovou skutečnost orgánům činným v trestním řízení.

(9) Pro činnost a jednání vyšetřovací komise se užije přiměřeně ustanovení o činnosti a jednání výboru, pokud jednací řád vyšetřovací komise nestanoví jinak.

§ 49

Náhradu nutných nákladů spojených s účastí na jednání vyšetřovací komise a náhradu ušlého výdělku osobám přizvaným k jejímu jednání určí předseda vyšetřovací komise. Nárok na náhradu zaniká, neuplatní-li ho oprávněná osoba u komise do tří dnů po její účasti na jednání komise nebo poté, co jí bylo sděleno, že k jednání nedojde; na to musí být oprávněná osoba upozorněna.

§ 50

Působnost Sněmovny

- (1) Do působnosti Sněmovny patří zejména
- a) projednávat návrhy zákonů a vyslovovat s nimi souhlas,
 - b) schvalovat společně se Senátem volební zákon, zákon o zásadách jednání a styku obou komor Parlamentu mezi sebou, jakož i navenek a zákon o jednacím řádu Senátu,
 - c) usnášet se o zákonu o státním rozpočtu,
 - d) usnášet se o návrhu státního závěrečného účtu,
 - e) schvalovat zákonná opatření Senátu,
 - f) projednávat mezinárodní smlouvy vyžadující souhlas Parlamentu a vyslovovat s nimi souhlas,

- g) usnášet se společně se Senátem na vyhlášení válečného stavu,
- h) vyslovovat společně se Senátem souhlas s pobytem cizích vojsk na území České republiky,
- i) společně se Senátem souhlas s vysláním ozbrojených sil mimo území České republiky,
- j) volit na společné schůzi Sněmovny a Senátu prezidenta republiky,
- k) usnášet se společně se Senátem, že prezident republiky nemůže ze závažných důvodů vykonávat svůj úřad,
- l) kontrolovat činnost vlády, jednat o důvěře vládě a usnášet se na vyslovení nedůvěry vládě,
- m) projednávat odpovědi vlády a jejích členů na písemné interpelace poslanců zařazené na pořad schůze Sněmovny,
- n) navrhopvat prezidentu republiky jmenování a odvolání prezidenta a viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu,
- o) volit a odvolávat členy Nejvyššího kontrolního úřadu,
- p) volit a odvolávat předsedu a místopředsedy Sněmovny a stanovit počet místopředsedů,
- q) zřizovat výbory a stanovit počet jejich členů,
- r) zřizovat komise a stanovit počet jejich členů,
- s) zřizovat vyšetřovací komise a stanovit počet jejich členů,
- t) potvrzovat předsedy výborů v jejich funkci po zvolení výborem,
- u) v případě nezvolení předsedy výboru výborem volit předsedu výboru a navrhopvat výboru volbu nového předsedy,
- v) vyslovovat souhlas s trestním stíháním poslance,
- x) o odvolání poslance proti rozhodnutí v disciplinárním řízení (§ 16) a o odvolání poslance proti rozhodnutí předsedy Sněmovny o uložení pořádkového opatření (§ 19 odst. 2),
- y) navrhopvat rozpočet Sněmovny a rozpočet Senátu,
- z) schvalovat pravidla hospodaření poslaneckých klubů s příspěvkem podle § 78 odst. 2 a 4,
- za) ***usnášet se o vyjádřeních k návrhům aktů a dokumentů Evropských společenství a Evropské unie.***

ČÁST PATNÁCTÁ
JEDNÁNÍ O MEZINÁRODNÍCH SMLOUVÁCH

§ 108

(1) Sněmovna jedná o mezinárodních smlouvách, pokud je třeba jejího souhlasu k ratifikaci nebo má-li být odstoupeno od smlouvy, s jejíž ratifikací vyslovila souhlas. Mezinárodní smlouva se předkládá alespoň v jednom autentickém znění a v českém překladu.

(2) Pro projednávání mezinárodních smluv platí ustanovení o projednávání návrhů zákonů přiměřeně. Pro projednávání mezinárodních smluv se ustanovení § 92 až 96 neuzijí.

(3) Po projednání mezinárodní smlouvy v prvním čtení výbor, jemuž bylo projednání mezinárodní smlouvy přikázáno, předloží předsedovi Sněmovny usnesení, v němž zejména doporučí, zda má Sněmovna vyslovit s ratifikací mezinárodní smlouvy souhlas nebo zda odstupuje od mezinárodní smlouvy, s jejíž ratifikací byl již vysloven souhlas.

(4) Předseda Sněmovny zajistí vytištění usnesení výboru, popřípadě oponentní zprávy k návrhu na projednání mezinárodní smlouvy a doručí je všem poslancům nejméně 24 hodin před zahájením druhého čtení mezinárodní smlouvy.

(5) V druhém čtení mezinárodní smlouvy vystoupí navrhovatel a po něm zpravodaj. Ten odůvodní návrh výboru.

(6) O mezinárodní smlouvě a návrhu výboru se koná rozprava. Po jejím skončení Sněmovna rozhodne, zda vyslovuje s ratifikací souhlas nebo zda souhlasí s odstoupením od mezinárodní smlouvy, s jejíž ratifikací byl již vysloven souhlas; může též rozhodnout, že jednání odročuje.

§ 109

K platnosti mezinárodní smlouvy schválené Parlamentem je třeba, aby byla vyhlášena. Způsob vyhlášení stanoví zvláštní zákon.¹³⁾

13) Zákon ČNR č. 545/1992 Sb., o Sbírce zákonů České republiky.

ČÁST PATNÁCTÁ A **Projednávání záležitostí Evropské unie**

§ 109a

(1) *Vláda předkládá Sněmovně prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti unie návrhy aktů Evropských společenství a Evropské unie. Návrhy podle předchozí věty musí být předloženy společně se stanoviskem vlády k dané problematice. Vláda je povinna Sněmovně předkládat právní akty Evropských společenství a Evropské unie, a to ve stejné době, v jaké jsou předloženy Radě Evropské unie (dále jen „Rada“). Vláda předkládá i jiné návrhy aktů a dokumentů Evropských společenství a Evropské unie, pokud o tom rozhodne nebo pokud si jejich předložení vyžádá Sněmovna nebo její orgány.*

(2) *Návrhy aktů a jiných dokumentů Evropských společenství a Evropské unie projednává výbor pro evropské záležitosti. Výbor pro evropské záležitosti může takový návrh postoupit jinému věcně příslušnému výboru a zároveň může určit termín, do kterého má být návrh projednán.*

(3) *Předseda výboru pro evropské záležitosti nebo předseda věcně příslušného výboru postoupí usnesení ve věci návrhu aktů a jiných dokumentů podle odstavce 2 předsedovi Sněmovny a zároveň může do 8 dnů od přijetí tohoto usnesení požádat předsedu Sněmovny o jeho zařazení na pořad nejbližší schůze Sněmovny. O zařazení tohoto usnesení na pořad schůze Sněmovny může požádat i vláda. Usnesení podle předchozích vět se doručí všem poslancům nejméně 24 hodin před jeho projednáváním ve Sněmovně.*

(4) Není-li usnesení v souladu s odstavcem 3 nebo § 46 odst. 4 písm. c) zařazeno na pořad nejbližší schůze, nebo jestliže o tomto zařazení nerozhodla Sněmovna v souladu s § 54 odst. 4 až 6, považuje se za vyjádření Sněmovny.

(5) Usnesení Sněmovny nebo usnesení výborů, v případech podle odstavce 4, ve věci návrhu aktů a jiných dokumentů Evropských společenství a Evropské unie jsou zasílána vládě, která je zohlední při svém jednání v orgánech Evropských společenství a Evropské unie.

§ 109b

(1) Před jednáním Rady, na jehož pořadu jsou zařazeny návrhy aktů nebo jiných dokumentů podle § 109a je věcně odpovědný člen vlády povinen dostavit se na jednání výboru pro evropské záležitosti a podat informace týkající se postoje, který zaujme k dané problematice Česká republika.

(2) Věcně odpovědný člen vlády je rovněž povinen podat výboru pro evropské záležitosti informace a vysvětlení obsažená v usnesení tohoto výboru týkající se návrhů aktů nebo jiných dokumentů Evropských společenství a Evropské unie, a to ve lhůtě stanovené § 41 odst. 2, pokud není v usnesení výboru stanovena konkrétní lhůta.

(3) Vláda ve věcech Evropských společenství a Evropské unie nezaujme konečné stanovisko v Radě, dokud nebude ve Sněmovně dokončen postup podle předchozích ustanovení. Výjimku z tohoto postupu mohou tvořit pouze akty nebo jiné dokumenty značné naléhavosti. Tato výjimka se nesmí týkat aktů, k jejichž provedení je třeba zákona.